

РЕШЕНИЕ

№ 7581

гр. София, 31.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 14.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7874** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 197, ал. 2 във връзка с чл. 121 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на Г. Т. С., ЕГН [ЕГН], [населено място], ул.Презвитер К., №34 против Решение № ПО-126/16.07.2020г. на Директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалбата му с вх. № С200022-000-0308837/09.07.2020г. по регистъра на ТД на НАП [населено място] срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. №С200022-023-0001938/17.06.2020г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С.. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение и потвърденото с него ПНПОМ поради противоречие с материален закон и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Поддържа се, че ПНПОМ не съдържа мотиви и изложените от приходните органи съображения не представляват законови предпоставки за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Излагат се съображения за нарушение на чл.195, ал.6 от ДОПК и чл.196, ал.1, т.3 от ДОПК, както и че наложените предварителни обезпечителни мерки са в разрез с принципа на съразмерност. Претендира се отмяна на решението и потвърденото с него ПНПОМ. Претендира разноски в размер на 800,00 лева, представляващи адвокатско възнаграждение.
Ответникът, директорът на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на решението на директора на ТД на НАП С. и на ПНПОМ.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221020001633-020-001 от 20.03.2020 г. е възложена ревизия на жалбоподателя с обхват Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за период 01.01.2019г.- 31.12.2019г. Определен е двумесечен срок за извършване на ревизията, до 26.05.2020 г.

С искане за предварително обезпечаване на задължения №Р-22221020001633-039-001/24.03.2020 г. от главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията, възложена със ЗВР №Р-22221020001633-020-001 от 20.03.2020 г., от Дирекция "Събиране" при ТД на НАП С. е поискано налагане на предварителни обезпечителни мерки на жалбоподателя във връзка с възложената му ревизия. В него е посочено, че ЗВР е възложена по повод досъдебно производство №213/2019г. по описана СО-СП, касаещи престъпната дейност на Г. Т. С., с оглед извършени престъпления по чл.321, ал.3, пр.2 и пр.3, т.2 вр. с ал.2 от НК и по чл.253, ал.3, т.1, пр.2 от НК на основание чл.216, ал.2 от НПК. Сочи се, че С. е едноличен собственик на 3 дружества и притежава 50% от капитала на дружество с ограничена отговорност. От базата данни на НАП е констатирано, че посочените в искането дружества извършват сделки с дружества „буфери“ и „брокери“, които декларират доставки един към друг с цел формиране на недействителен данъчен кредит и като пълномощник на част от тези сделки стои ревизираното лице Г. С.. За периода 2018г.-2019г. лицето е работело по договор за управление и контрол в едно от дружеството – [фирма], ЕИК[ЕИК]. Към момента на искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки С. не е подал ГДД по чл.5 от ЗДДФЛ, с която да декларира получени доходи за календарната 2019г. Посочено е, че лицето не притежава недвижими имоти на територията на РБългария и е поискано заповор на всички налични банкови сметки на лицето. Според ревизиращия орган очаквания размер на задълженията, които ще бъдат допълнително установени с ревизионния акт и ще подлежат на внасяне е 100 000 лева главница и 5469 лева лихва, изчислена към 23.03.2020г.

Издадено е ПНПОМ по чл. 121, ал. 1 ДОПК изх. № С200022-023-0001071 от 30.03.2020г. от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което на жалбоподателя са наложени обезпечителни мерки –заповор върху лек автомобил марка „Р. Р.“, модел Р. Р. Р., рег. [рег.номер на МПС] , рама № SCA665C01EUX77182, двигател № 90280686, год. на производство 2014г. със застрахователна стойност 340 000 лева. В отговор на изпратеното заповорно съобщение до СДВР, район В., е изпратено писмо, че заповорът на посочения лек автомобил не е наложен, тъй като към датата на заповора не е регистриран на посоченото лице, а именно Г. С.. С оглед на това на 17.06.2020г. е издадено друго ПНПОМ по чл.121, ал.1 от ДОПК изх. № С200022-023-0001938, с което се налага възбрана върху конкретно посочен недвижим имот на придобивна цена 14 850,00 лева, съгласно нот.акт №309/23.08.2004г., том 2, акт 18 и заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в Обединена българска банка за сумата от 90619 лева и Ю. България АД за сумата от 90619 лева.

За да потвърди ПНПОМ изх. № С200022-023-0001938 от 17.06.2020 г. с обжалваното решение № ПО-126 от 16.07.2020 г., горестоящият орган е приел, че постановлението

е издадено от компетентен орган, въз основа на мотивирано искане на орган по приходите, в установената форма и съдържание и при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 и ал. 3 ДОПК. Посочил е, че публичният изпълнител, в условията на обвързана компетентност, възприема доводите на ревизорите за предполагаемия размер на бъдещите публични задължения. Тъй като в случая този предполагаем размер е голям, това обосновава извод, че неговото събиране ще бъде значително затруднено. Приел е, че този размер не е превишен с наложените предварителни обезпечителни мерки – възбрана на недвижим имот и заповест за спиране на банкови сметки.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество е частично основателна.

Обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 ДОПК с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Цитираната разпоредба на чл. 197, ал. 1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок,

Разпоредбата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК предвижда, че решението на органа по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя.

От друга страна, нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК определя условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка.

Въз основа на граматическо и систематично тълкуване на горепосочените разпоредби се обосновава извод, че предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП. Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност.

В настоящия случай процесното решение е издадено от компетентен орган – директора на Териториалната дирекция на НАП - С. и в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 ДОПК 14-дневен срок.

Обжалваното Постановление е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в териториалната дирекция на НАП, съгласно правомощията, определени в чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и посочените в същата норма задължителни реквизити.

В оспореното решение са изложени допълващи мотиви досежно необходимостта от налагане на обезпечителните мерки. Изложени са и подробни съображения относно неотноситимостта на доводите на жалбоподателя за незаконосъобразността на ПНПОМ. Мотивите в потвърдителното решение на директора на ТД на НАП – С. съставляват мотиви на акта, съгласно Тълкувателно решение № 4/75 на ВКС.

Съгласно чл. 121 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде

невъзможно или значително ще се затрудни (ал. 1). Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 (ал. 2). Съгласно чл.195, ал.1 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, като според ал.7 ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията.

В случая е спазено формалното изискване за налагането на предварителните обезпечителни мерки - налице е искане от ревизиращ орган по приходите, отправено в хода извършвана на жалбоподателя и неприключила ревизия. Изложените от жалбоподателя възражения и доводи, касаещи констатациите и изводите на ревизиращите относно предполагаемите публични задължения, са неотнормими към законосъобразността на постановлението за налагане на обезпечителни мерки, тъй като относно вида и размера на задълженията публичният изпълнител е обвързан от твърдението и данните в искането на ръководителя на ревизията.

Преценката за наличие на обезпечителна нужда следва да бъде извършена от публичния изпълнител. Законът свързва предприемането на предварителни обезпечителни мерки с наличието на определен риск за събиране на бъдещото вземане. С оглед на този риск е дефинирана и целта на мерките – за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Налагането на предварителни обезпечителните мерки е въпрос на оперативна самостоятелност на публичния изпълнител, който не е длъжен да уважи отправеното от ревизиращия орган искане, а следва да извърши самостоятелна преценка дали без налагането на мерките събирането на задълженията за данъци и задължителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Изводът на публичния изпълнител следва да се основава на анализ на конкретно посочени факти и данни, така че да може да бъде осъществен контрол дали са изпълнени изискванията на закона и спазен ли е принципът на съразмерност по чл. 6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административния акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Съдът споделя съображенията на приходната администрация досежно наличието на обезпечителна нужда. Тя е обоснована със затрудненото събиране на изискуемото и установено публично вземане, поради обстоятелствата, че задълженията са в големи размери.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121, ал.1 и чл. 195, ал. 5. Законът поставя отмяната на наложена обезпечителна мярка в зависимост от наличието на предвидените в ал.3 на чл. 197 ДОПК абсолютни условия. Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК обаче поставя изисквания за допускане на обезпечението наличието на обстоятелства, свързани с невъзможност или затруднение за събирането на публичното задължение. Обезпечителната мярка, представляваща едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане следва да съответства на вземането на държавата. При

определяне на обезпечителна мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда за налагане на обезпечението, така и интересите на длъжника, като мярката не следва прекомерно да го обременява. Това изискване произтича пряко и представлява проявна форма на един от основните принципи в административното производство - принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство на основание § 2 от ДР на ДОПК. Принципът на съразмерност изисква упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Разпоредбата на ал. 5 на чл. 6 от АПК задължава административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

В тежест на административния орган е да установи всички фактически основания за необходимостта от налагане на обезпечителната мярка. Същата за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен надхвърляща тази произтичаща от преследваната от закона цел. Изводът, че съществува възможност събирането на публичните задължения да бъде невъзможно или значително трудно следва да е мотивиран и обоснован. Постановлението за налагане на обезпечителната мярка следва да отговаря на изискванията визирани в чл. 196, ал. 1 ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК, в постановлението следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Налагане на мерките следва да е обоснована от органа съобразно преследваната от закона цел.

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 195, ал. 6 ДОПК стойността на обезпечението се определя по балансовата стойност на актива, а когато няма такава в следната последователност - по данъчна оценка, застрахователна стойност, придобивна стойност на актива. В процесния случай активите - недвижим имот, за който е установено безспорно, че са собственост на ревизираното лице са възбранени от публичния изпълнител, по придобивната им стойност, съгласно данните от Агенция по вписванията по нотариален акт № 18, том II, дв.вх.рег. № 309/23.08.2004г.

В посочения текст на чл. 196, ал. 6 от ДОПК е предвидена задължителна последователност, при която следва да се определи стойността на обезпечението при липса на балансова стойност, какъвто е настоящият случай. Органът е следвало да определи стойността на обезпечението по данъчна оценка, каквато имотите притежават, а не по придобивната им стойност. Разпоредбата е императивна. Тази последователност е предвидена, за да се защитят максимално интересите, както на фиска, така и на лицата, и да се постигне максимално справедливо определяне на стойността на обезпечението, като се избягва прекомерното обременяване на длъжниците, в случая ревизираното лице. В този смисъл, като не е определил стойността на обезпечението по данъчна оценка, а по придобивната стойност на имота органът е нарушил и гореспоменатия принцип на съразмерността.

Съгласно чл. 195, ал. 6 от ДОПК относима към стойността на обезпечението е данъчната оценка към момента на налагане на

обезпечението. В противен случай, би се стигнало до неоправдано обременяване на длъжника. Размерът на данъчната оценка, съгласно чл. 195, ал. 6 от ДОПК следва да се прецени от публичния изпълнител към момента на налагане на възбраната. Обезпечителната нужда на публичния вискател следва да бъде задоволена без ненужно обременяване на длъжника, пряко произтичащо от принципа на съразмерност в нормата на чл. 6 от АПК, приложим по препращане на § 2 от ДР на ДОПК в настоящото производство. Приложими са по-благоприятните мерки, ако и по този начин се постига целта на закона.

При липса на данъчна оценка, следва да се премине към определяне стойността на обезпечението по застрахователна стойност. Само в случай, че имотите нямат данъчна оценка и застрахователна стойност следва стойността на обезпечението да се определи по придобивната им стойност.

Както бе посочено по-горе, в административната преписка липсва мотивирано искане на главен инспектор по приходите и ръководител на екипа, който извършва ревизия на С. за налагането на оспорената обезпечителна мярка- възбрана върху недвижим имот в [населено място]. В административната преписка има само едно единствено искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки, като е поискано налагане на запор на налични банкови сметки. В решението на Директора на ТД на НАП –С. също липсва отбелязване за изходящия номер и датата на издаване на същото мотивирано искане от органа по приходите. Без подобен вид искане налагането на такава предварителна обезпечителна мярка се явява в противоречие с разпоредбата на чл.121 ал.1 от ДОПК. Като не е констатирал този процесуален пропуск Директорът на ТД на НАП-С. е постановил и своя акт, който също се явява незаконосъобразен и подлежи на отмяна в частта, в която е отхвърлил жалбата срещу ПНПОМ касаеща наложената възбрана.

С оглед начина на определяне размера на това обезпечение-възбрана, съдът намира, че наложената мярка противоречи както на принципа на съразмерност по чл. 6 АПК, така и с преследваната от закона цел.

Посочените нарушения са особено съществени и са основание оспореното Решение № ПО-126/16.07.2020г. на Директора на ТД на НАП С. да бъде отменено в частта, в която жалбата срещу ПНПОМ изх.№ С200022-023-0001938/17.06.2020г. издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С., касаеща наложената възбрана е оставена без уважение. Неоснователна е жалбата, обаче по отношение на наложения запор върху налични и постъпващи суми на Г. Т. С. по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както

и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в подробно описаните в постановлението банки. В ПНПОМ е посочен максималния размер на сумите, които следва да служат като обезпечение, а именно по-малко от предполагаемия размер на публичното вземане от 105 469 лв., което на практика създава лимит при блокирането на парични средства на лицето, и е в съответствие с разпоредбата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, а също и с тази на чл. 121, ал. 3 от кодекса, тъй като не създава предпоставки за сериозно възпрепятстване на дейността на ревизираното лице. От представените и приети по делото доказателства се установява, че на практика наличността по сметката на С. в Ю. България АД е достатъчна за покриване на цялата посочена в заповестното съобщение сума, поради което с постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки е отменен заповестът наложен с Постановление за НПОМ № С200022-023-0001938/17.06.2020г. върху налични и постъпващи суми в О.. В случая към настоящия момент е налице един заповест върху налични суми в банковата сметка на С., намираща се в Ю. България АД.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че обжалваното решение на Директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0001938/17.06.2020г., следва да бъдат отменени, в частта относно наложената възбрана върху недвижим имот- търговски обект /магазин/, масивна сграда за търговия и услуги, с площ 151,70 кв.м., находяща се [населено място], обл.Х., ул.Търговска, придобит с нот.акт за покупко-продажба на недвижим имот дв.вх. рег. №309/23.08.2004г., том 2, акт 18, на цена 14 850,00 лева, като незаконосъобразно, в останалата част жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна. По делото е направено искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски от двете страни в процеса. При този изход на спора и на страните се присъждат разноски съответни на уважената и отхвърлената част от жалбата.

Жалбоподателя е направил разноски по приложен списък в размер на 800,00 лева, поради което настоящия състав намира, че следва да му присъди половината от тях.

По отношение на разноските направени от ответника приложим, на основание чл. 144 АПК, е чл. 78, ал. 8 ГПК, която разпоредба предвижда, че в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение, ако са били защитавани от юрисконсулт, а размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. В настоящия случай първо следва да се определи пълния размер на

разноските, и предвид обстоятелството, че предметът на делото не разкрива фактическа и правна сложност, в това число в сравнение с други дела със същия предмет, съгласно чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ, към която норма препраща чл. 37 от Закона за правната помощ, то следва да му се определи минималния размер от 100.00 лева.

С оглед на това, в полза на жалбоподателя следва да се присъди сумата от 400 лева, съставляваща половината от платения адвокатски хонорар. В полза на ответника, с оглед отхвърлената част от жалбата следва да се присъди сумата от 50,00 лева, съставляваща юрисконсултско възнаграждение.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.197, ал.3 ДОПК
, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Г. Т. С., ЕГН [ЕГН], Решение № ПО-126/16.07.2018г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0001938/17.06.2020г., **в частта** относно наложената възбрана върху недвижим имот- търговски обект /магазин/, масивна сграда за търговия и услуги, с площ 151,70 кв.м., находяща се [населено място], обл.Х., ул.Търговска, придобит с нот.акт за покупко-продажба на недвижим имот дв. вх. рег. №309/23.08.2004г., том 2, акт 18, на цена 14 850,00 лева.

ПОТВЪРЖДАВА в останалата част Решение № ПО-126/ 16.07.2018г. на директора на ТД на НАП С..

ОСЪЖДА ТД на НАП - С. да заплати на Г. Т. С., ЕГН [ЕГН] от гр. София, разноси по делото в размер на 400,00 лева.

ОСЪЖДА Г. Т. С., ЕГН [ЕГН] от гр. София да заплати на ТД на НАП - С., разноси по делото в размер на 50,00 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: